

LA SENYERA FEDERAL

Porta-véu de la Joventut Republicana Federal

Any II

REDACCIO: August, 14, baixos

ADMINISTRACIÓ: Plaça Olózaga, 10, ent.

No responem dels articles firmats.

Tarragona 3 Maig de 1908

Preus de suscripció

Catalunya y Nacions ibèriques, trimestre. 1'50 pts.
Estranger..... 2'00 ,

Nom. 31

LA EDUCACIÓ LÀICA

Escola de 1.ª Ensenyansa

Robolledo, 4 baixos

Ensenyansa científica y racional. Clases especiales de repàs, reforma de lletra y preparació pera la 2.ª ensenyansa.

S'admeten recomenats y externs

Notes setmanals

El nostre partit

Rares vegades haurá sentit el partit federal una crissis tan fonda com la que avui està atrevessant.

Podria compararse talment ab aquells arbres que després de una grossa florida queden anorreats per un llarc espai de temps.

Que la florida s'es feta ho diuen d'una manera clara y terminant el gran nombre d'entitats autonomistes que diariament venen a la lluita política en nostra terra, y que l'anorreament hi es ho prova l'estat de desconjuntament dels nostres organismes.

A que's deu aquest estat de coses?

En primer lloc, es opinió nostra, a lo molt abandonat que's té per tots en general el treball de propaganda, y en segon terme a la falta d'acert en la elecció dels membres directius qui per ignorància unes voltes, per negligència altres y per mala fe en quicuns cassos no han sapigut o no han volgut mantenir en les files federalistes el sagrat caliu dels ideals, d'aquells ideals en els que Pi y Margall hi concentrà tot el seu amor y sa vida tota.

Es de tot punt urgent la renovació de aquells organismes que no haigut sapi-gut omplir el fi que's estave encomenat y fer reapareixer aquells altres que, com els Comités comarcals, eren llaç entre molts elements de la mateixa família.

També es altament convenient a la vida del partit inaugurar una activa campanya de propaganda en les comarques pensant que els pobles no's acontenten ab un miting en vigília de eleccions sino que necessiten actes freqüents que els orientin en la marxa política y els donguin coratje per portar el conveniement als llurs enemics y als indiferents.

Els partits polítics tenen quelcòm que aprender de la Iglesia catòlica y es: que durant els XX sigles que conta d'existeixència no han parat un sol dia en la propaganda del seu dogma portantlo fins als recòns més escondits dels més petits llogarets.

Preném doncs l'exemple y sembrém arreu y ben espessa la nostra llevor de redempció.

Del Mestre

La Autonomia

III

Todos, por otro lado, quieran ó no quieran han de confesar que entre la nación, la provincia y el pueblo, la nación es el grupo más instable y movidizo y el pueblo el que sobrevive á las mudanzas de los imperios y á las revoluciones. No es fácil que el ciudadano cambie de patria si toma por patria el pueblo; pero facilísimo si toma la nación por patria. Recuerde, si no, el lector los cambios de patria que han ocurrido para millones de nuestros semejantes en América sólo desde la independencia de los Estados Unidos, en Europa sólo desde el reparto de Polonia. Las naciones son las que se agregan ó se disgregan por multitud de causas, los pueblos los que permanecen inalterables; las naciones las heterogéneas, los pueblos los homogéneos; las naciones las que jamás alcanzan la unidad porque suspiran, los pueblos los que la tienen desde su origen. Si debiese decidirme por la doctrina que combatí ó la contraria, me decidiría sin vacilar por la que concediera mayor sustantividad al pueblo. Más, lo sabe ya el lector, reconozco igual sustantividad á la nación, á la provincia y el pueblo; por esto y sólo por esto, sustituyo el principio federal al principio unitario.

¿Qué son, por otra parte, el género y la especie sino meras abstracciones para clasificar las ideas y los seres según reúna en común mayor ó menor número de rasgos característicos? Tiene tan poco de real y de absoluto, que puede cada cual descomponerlos y forjar otros con sólo tomar para la clasificación un nuevo punto de vista. ¡Qué de géneros y de especies no se ha compuesto y descompuesto dentro de la sola familia humana! El género y la especie mismos no suelen serlo sino relativamente. Respecto á un punto más alto de la escala, el género es especie; respecto á un punto más bajo, la especie es género. ¡Y qué á éste se pretenda atribuir mayor realidad que al individuo! Siguiendo la doctrina hasta sus últimas consecuencias, lo más real sería el *ser*, la abstracción de las abstracciones, el género máximo, el continente universal de que apenas podemos formar idea por el mayor esfuerzo del espíritu. ¿Es esto admisible? Quiero admitir por un momento la teoría. Faltaría demostrar que lo más real, sólo por serlo tiene derecho á gobernar lo menos real; demostración que no se encontrará, por cierto, ni en la naturaleza ni en la Historia. La Historia nos enseña precisamente lo contrario: ó pueblos regidos y dominados por individualidades energicas, ó pueblos cuya constitución descansa en la libertad y personalidad del ciudadano; los progresos todos de la humanidad debidos á la poderosa razón y á la iniciativa de un solo hombre.

Pero dejémonos de nebulosidades y vengamos á lo práctico. ¿Qué es al fin un pueblo? Un conjunto de familias. ¿Qué la provincia? Un conjunto de pueblos. ¿Qué la nación? Un conjunto de provincias. Ha formado y sostiene principalmente esos tres grupos la comunidad de intereses de que tantas veces he hablado: de los intereses ya materiales, ya morales, ya sociales, ya políticos. Los intereses del municipio mantienen reunidos á los individuos; los de la provincia á los pueblos; los de la nación á las provincias. ¿Habrá quién lo dude? Supóngase por un instante que no haya esos tres órdenes de intereses, y no se comprenderá de seguro por qué existen ni pueblos, ni provincias, ni naciones. Esos tres órdenes de intereses, reales y distintos los unos de los otros, corresponden exactamente á los tres grupos. Luego cada grupo tiene igualmente determinadas por su respectivo orden de intereses su libertad y su órbita igualmente autónomo, sin que de ninguno de los otros reciba límites su autonomía.

Se dirá tal vez que así quedan sueltos y sin enlace los tres grupos. Más: cómo han de quedar sin enlace si el pueblo, autónomo en su vida interior, forma por su vida de relación parte de la provincia, y la provincia, autónoma en su vida interior, forma, por la de relación, parte del Estado? Lo que separan unos intereses lo unen otros sin violencia; y marchan por este sistema los tres grupos ordenados e independientemente. Como el individuo es hoy á la vez rey en su casa, ciudadano en su pueblo, el pueblo es á la vez, si así puede expresarme, rey en su término, ciudadano en su provincia, y la provincia á la vez en su territorio reina, en la nación ciudadana.

De todas maneras, se replicará, hay aquí un límite que separa la autonomía y la heteronomía de cada uno de los tres grupos: ¿quién ha de fijarlo? Viene, repito, determinado por la misma naturaleza de los tres órdenes de intereses; pero convengo en que ha de haber quien lo fije. Quién haya de ser éste, no es para mí dudoso. Como he dicho en otra parte, el pueblo ha sido en todas partes la primera sociedad política. Por necesidades que no ha podido satisfacer se ha reunido con otros pueblos y ha creado un poder común, órgano y regulador de los comunes intereses. ¿Quién había de fijar naturalmente la extensión y las condiciones de ese poder sino los pueblos asociados? La colectividad, fruto de este movimiento, constituyó de pronto una nación, no una provincia; que se da á las naciones el nombre de provincias sólo cuando, unidas á su vez, llegan á formar, por decíalo así una nación de segundo grado, y si continúo llamándolas provincias, es para mejor entenderlos.

F. Pi y MARGALL.

Del Concill Nacional

El Consell Nacional federalista ha publicat, perque arribi a coneixement de tots els organismes del partit, la següent

CIRCULAR

El Consejo Federal, después de dar las gracias á todos los comités y demás organismos y corregionalistas que han dado respuesta á la consulta de 10 de Enero del presente año, ha acordado:

1.º Convocar la Asamblea del Partido para el día 20 de Mayo del presente año.

2.º Que se reúna en Madrid, como indican igualmente la mayor parte de los consultados.

3.º Que sean elegidos los representantes en el número y forma que se determinaron en la circular de 14 de Marzo de 1907, cuyas bases copiamos á continuación:

«Primera. Que cada provincia debe nombrar dos corregionalistas.

Segunda. Que donde esté constituida la Región se han de nombrar dos delegados por cada una de las provincias que la compongan.

Tercera. Que cada comité regional ó provincial, ó, en su defecto, el comité federal del Municipio de mayor población en la provincia, ha de dar á los delegados un acta en forma donde se exprese el número de los votantes y el de los votos que cada delegado haya obtenido.»

Las cuestiones sometidas á la deliberación de la Asamblea serán las que ella misma fije y determine.

En consecuencia, cumpliendo lo acordado, lo ponemos en conocimiento de usted, del comité y demás organismos de esa provincia, rogándole que acuse respuesta de esta comunicación antes del 6 de Mayo.

La primera sesión de la Asamblea, por acuerdo del Consejo, habrá de celebrarse el mismo día 20 de Mayo á las tres de la tarde, en el Centro Federal de la calle del Horno de la Mata, número 7, que ha puesto sus salones á disposición de la Asamblea.

El Consejo suplica á todos los organismos que hayan de estar representados que remitan, antes del 20, copia certificada de cada una de las actas de elección á esta Secretaría.

Por considerarlo innecesario, se abstiene el Consejo de hacer consideraciones acerca de la conveniencia y la necesidad de la Asamblea.

Madrid 10 de Abril de 1908.—El Presidente, N. Estévanez.—El Secretario, Félix de la Torre. (Velázquez, 68).

“Apaga y vámonos”

El seu origen

En un convent dels molt reverents pares Carmelites descalsos hi havia dos

frases; l'un, el pare Joan, que era molt mirat pera dir la santa missa y, com es natural, li agradava molt ferho tot poc a poc; y l'altre, el pare Pere, viu com l'argent-viu, que ab déu minuts escassos ja acabava per les Avenmaries.

Cert dia, el pare Joan, que tenia mes edat, va haver de dirli al seu germà de religió:

—No diré, pare Pere, que vosté's menja res del sant sacrifici, pero si que me atreveixo a assegurar que vosté no dedica an ell tota l'atenció que mereix; puig no es pas possible que en un temps tan curt el seu esperit s'extasii ab la divina paraula.

—Tant com vosté, pare Joan, gosa la meva ànima durant el sagrat acte; y si es cert que trigo poc temps, es degut a la meva condició y al meu geni; puig ja sab vostè que jo tot ho faig ab molta lleugeresa.

—Es que jo diria la missa en el mateix temps que vosté, si volgués! Y no solzament jo, sino tots els reverents pares que estém aquí congregats, som capasses de dirla. Ara, que'm toca advertirli que tingui mes cuidado, puig crec que lo mateix li serà desdijunarse cinc minuts avans que déu minuts després.

—Me conformo en que serà veritat tot quant diu, no ho dubtaré. Pero disensem, pare Joan; en aquest moment soc deixable de sant Tomás y fins; que no ho vegi no ho creuré.

—Es que s'atreveix a posar en dubte les meves paraules.

—Quelcom hi ha d'això.

—Doncs mirí, davant de tots m'hi jugo un parell de coloms dels mes hermosos que tinc al colomar, a que dic la missa en el mateix temps que vosté, y sense deixar de complimentar en totes les seves parts el sant ritual romà.

—Accepto! Y demá a les primeres misses, serà la prova.

A l'endemà al matí, al toc de l'auba, els nostres dos bons pares s'apressuraren pera elegir llurs misses.

A una senyal, sortiren abdós y al mateix temps cèmensen a llegir l'Evangeli, pero'l pare Pere, quan va acabarlo, digué a l'escola:

—Noi, tira ví y toca a Santus!

Aquestes paraules arrivaren a oídos del pare Joan, pero no del tot segur, ho va preguntar al seu escolà. Quant aquest li hagué dit, el pare Joan va dirli al seu acolit:

—Si?... Doncs apaga y vamonos! —y agafanxo tot, sen va anar cap a la sacristia.

J. BARRANCO.

Esclavatge y

Llibertat

En no llunyanes terres, Despotisme imposat, pera, per testa coronada molt ben representat; d'exèrcits al amparo tot ho endarròcaven, les planes y montanyas, la vila y la ciutat.

Molt temps durá el régime tirà de Despotisme, fent via molt depressa els drets atropellant, fins que volgué la fada mitjansés un abisme entre'l tirà y'l poble cansat de sofrir tant.

Lo poble no sentia amor pel Esclavatge y energic protestave de tanta Opresió; més lo tirà innoble del Despotisme imatge, més y més reduia el casc de Reacció.

Y un jorn de primavera que'l sol ilumina nave les plaens y montanyes, la vila y la ciutat, ab crit ferm y ab coratge el poble ha axegat, [cave per defensà ab llur vida la santa Llibertat.

Poc temps durá la lluita entre'l tirà y'l poble; l'etzar sense malícia entre abdós decidi: si's foscs ahí imperav'n avui, triomfa'l noble sent rodolar per terre la testa del butxí.

Ja'l poble avui disfruta d'una Llibertat plena y enterra Despotisme ab entussiasme ardit; demostra s'alegria, doncs no porta cadena; ab un bont colp de forsa Justicia ha conquerit.

S'apropa ja a la posta el sol de primavera sembrantne llum y vida ab sos hermosos raigs; comensa entre'l homes de pau una nova era, enlairé'l cant la griva, hermós floreix el maig.

Si la tempesta es forta el riu se'n surt de sens que a sa grant empenta detindrer pu-

[ga rés.] Tampoc ab son viatje obstacles no repare, cantant sempre victoria! el carro del progrés.

VENERAND SOLANELLES.
Riudecols.

Una sentencia

El Jurado, en Madrid, en una causa criminal por parricidio, ha salvado al procesado de la pena de cadena perpetua, reconociendo lo alegado por el defensor de que la víctima y su matador aunque estaban unidos en sagrados lazos como manda el Concilio de Trento, no lo estaban civilmente, con arreglo á la legislación común, y por consiguiente, para los efectos civiles, dicha unión era un concubinato.

La Sala se encontró de pronto, por virtud del veredicto, con que en lugar del parricidio era homicidio lo que se debatía é impuso al procesado la pena de siete años y un día de prisión mayor, porque la interfecia no era su mujer ante la ley civil, aunque estaban casados por la iglesia.

De lo cual se deduce que, si para ésta, el matrimonio civil á secas es un concubinato, para los efectos de la legislación común, resulta también un concubinato el matrimonio canónico sin la sanción del Registro.

La tinta y la tesis

En el periódic *El Eco de la Verdad*, de Villa del Paso (Canaries), hi llegim el següent article, que per lo interessant ens permetém recomanarlo als nostres llegidors:

«Recientes análisis bacteriológicos han demostrado que los tinteros son inmensos focos de infección, donde pululan á granel innumerables cantidads de microbios patógenos, entre los cuales predominan los bocillos del moho y, sobre todo, de la tuberculosis.

Resulta, pues que la tinta es un líquido eminentemente infeccioso; así lo han demostrado los múltiples experimentos hechos con diversas tintas, inyectándolas en ratas y en conejillos de Indias, cuyos animalitos murieron minutos después de practicada la inoculación.

Véanse, pues, los peligros á que se hallan expuestos los niños en las escuelas, que tan frecuentemente se producen pinchazos con la pluma en las manos, y no solamente los niños, sino también los adultos, que tienen la mala costumbre de limpiar con la lengua los borrones de tinta caídos impremeditadamente en el papel al escribir.

Estos peligros han motivado el que el Gobierno alemán en Münich (según asegura

El Progreso Médico), haya dado un decreto importante acerca del empleo de la tinta en las escuelas, dando instrucciones muy extensas á los maestros á fin de que expliquen á sus alumnos los peligros que ofrece la manipulación de la tinta.

Pero no solo es nociva la tinta por contacto inmediato de este líquido con la piel y las mucosas, sino que el peligro se propaga por la evaporación del contenido de los tinteros que infeccionan la atmósfera del escritorio, pobrándola de infinitud de los bacilos de Koch, productores de la tuberculosis; por tanto lo mejor sería (á más de tener exquisita precaución de no picarse con las plumas ni chupar ó lamer los borrones de tinta) usar solo tintas antisépticas confeccionadas simplemente con anilinas negras ó de color, disueltas en un líquido antiséptico y microbicida.

Entretanto, bueno es saber que los tinteros son focos propagadores de la tuberculosis.

Celebritats Mondials

Enric Heine

Al sublim bard alemany, l'inspirat cantor de *Els Teixidors de Silesia*, l'Enric Heine, toca avui ilustrar la plana de *Celebritats Mondials*, puig pel univers enter s'estengué la fama del nostre biografiat.

Sens poder fiscar data segura del seu naixement, diré tant sols que sa familia era jueua, quin dogma ell va adjurá fentse protestant, y no content ab això, deixà el cristianisme pel lliure pensament, cercantlo la mort ab aquest últim ideal.

Cultivada la seva intel·ligència a l'Universitat de Bonn, adquirí profonds coneixements, fent sos primers assaigs en literatura ab dos tragedies titulades, *Almanzor y Radcliffe*, d'escàs mérit.

En l'Universitat de Berlin, ont complejà els estudis, donà a llum ses primeres *Poesias*, heralds de sa glòria, y mes tard el *Llibre dels Cantars* que'l colocaren al cim entre l'esbard dels poetes d'aquell temps.

Aposentat a Paris en l'època de la Revolució de 1830, compongué admirables poesies inspirades per la llibertat dels pobles oprimits y en les qu'hi bategava el seu immens amor per la noble causa, podentse dir a jutjar per l'entusiasme que'l bard alemany era fill de la Fransa opresa.

Casat al poc temps, va treballar ab fermalit, escriptint innombrables obres entre les que s'hi contén: *El estat de Fransa*, *El Salón*, *Les dones de Shakespeare*, *Germania*, *Els Nocturns*, etz.

Atacat de paràlisi y quan tothom creia finida l'obra del mestre, postrat al llit y donant proves de gran fortalesa continuá escriptint, dictant les últimes y celebrades produccions: *El Romancer*, xamosa col·lecció de poesies; *Luctecia*, famosa sàtira contra els escriptors francesos; y les *Melodies hebreiques*, etz.

Això escrigué Heine, no donantli el producte del seu talent lo necessari per viure, y morint en la mes gran miseria el 17 de Febrer del any 1856, ab tot y contar ab parents riquissims que's negaren a donarli socors si avans no abdicava dels seus avants ideals cosa que no feu.

Enric Heine, com tots els genis, tingué detractors de sa fama, mes aqusta brilla explendent com el sol, y les generacions admiren ses obres, font inagotable de grans pensaments.

H.

Moviment federal

Joventut Federal

Se convoca a tots els socis a la Juuta general extraordinaria que

se celebrarà avui a les tres en punt de la tarda pera tractar dos assumptes importants pera la mateixa.

Tarragona 3 de Maig de 1908.
—El President, J. Brú Ferrer.

* * *
A dos quarts de déu d'aquest vespre, el nostre estimat amic y colaborador En J. Jové donarà una conferència en el Centre Federal, qui tractará de "Federalisme y societarisme".

* * *
Aquesta tarda inaugurarà una sèrie de conferències la Joventut Federal de Mataró, essent l'encarregat de donar la avui el nostre estimat amic y correliogari En I. Bò y Singla, que desenrotllarà'l tema «Les críssis dels partits y els moviments socials».

Felicitem a la Joventut de Mataró per sa constància en propagar els nostres ideals.

Plecs y esquinsades

L'Arcalde de la vila dels os es un home molt divertit.

No saben quina l'ha fet?
Doncs ha escrit un ofici al Arcalde de Girona demanantli que li envihi una comissió de gironins, «PUES HA LLEGADO A SU NOTICIA QUE EN ESE PUEBLO HABIAN OCURRIDO ALGUNOS HECHOS IMPORTANTES DURANTE LA GUERRA DE LA INDEPENDENCIA».

Veritat qu'es graciós tot això?
Molt santo y bueno que LLEGUEN A SU NOTICIA els fets de Catalunya pero desciudarse de un verdader hidalgo com En Marián Alvarez de Castro, es cosa que no pot perdonarse ni al Arcalde de Madrid ni al que rosti el llar o asó la manteca que dirien ells.

Llegim:
"El Sr. Sol y Ortega se proposa plantear un debat al Senat sobre la conveniencia de derogar la llei de jurisdicciones.

Aludirà als senadors solidaris a fi de que emiteixin la seva opinió".

Hombra, hombra, será cuestió de respatllar al gorro-frigi, que'l deu tenir molt arnat... si es que el té encare.

Tornem a llegir:
"En una iglesia de Linares varen treure ornamenti antics y valiosos pera enviarlos a Saragossa a fi de que figuressin en l'Exposición Hispano-Francesa que tendrà lloc ab motiu del Centenari de la guerra de l'Independencia.

Quan les dones ho varen sapiguer, se reuniren en gran nombre y varen recorre els carrers protestant, perqué creien que aquells objectes serien vénuts. A l'esser davant la casa del rector, les manifestants exclataren en grans crits de ¡Abaix els lladres! ¡Morin els capellans! ¡Anem a cremarlos!

Després de tot, la cosa no es pas d'extranyar.

Els quadros del Greco no han tornat mes a Espanya? Ves qui no s'alarmà?

L'altre dia no poguerem contenir una rialleta al presenciar un cas molt célebre. En el mateix tren que tornaven a Barcelona alguns dels rebels que anaren a Tortosa a explicar el seu radicalisme letrroxista, varen veure en un departament el cartell «Reservado para señoras». Pero de lo que no'n varem poder avenir va ser de que en aquell departament, en lloc de señores, hi anés un alt ministre del Senyor.

Segurament el cartell aludit estaria equivocat, puig creiem que estaria molt més en raó el següent o un per l'istil: «Reservado para las personas que usen sayas».

D'aquesta manera, potser un'altra vegada que's nostres ulls pescadors vegessin un cas com el relatat, no excitaria la nostra rialleta...

Diu El Poble Català:

“La muerte en los labios”

Aquesta tarda ha prés possessió don Josep Echegaray del càrrec de director de la Companyia Arrendataria de Tabacs.»

A veure D. Josep quin dia's decideix a escriure un dramón que porti aquest títol?

Si no li agrada poshi aquest altre: «Venenos que dan la vida».

A vostè, s'entén, eh!

En Maura no vol que a las festas del Centenari dels Sitis s'hi agregui la nota sentimental dels indults.

Es natural, que es lo que's commemora, una matanza?

Doncs seguim matant.

Oi, Toni?

Dimarts varen arribar a Seu d'Urgell tres automòbils de l'empresa del Sr. Sintes, que faran el servei de Calaf a la Seu d'Urgell.

Dimecres a les deu del matí, se van inaugurar els viatges ab entusiasme delirant.

Avui el bisbe beneiràls cotxes y el senyor Cambó farà un discurs.

Vàlgans la verge de les Desgracies!

Ja poden confessarse avants de pujarhi, els qui'n tinguin necessitat.

Avis important:

S'ha constituit una colla catalana per recorrer els pobles forasters que fassin festes pel *Centenario*.

S'exhibiran tot lo possible,

Falta un capitost dels cimals y comparsa.

Pera informes a la Lliga... cama.

El dia primer de Maig varem sentir en la Rambla de Sant Joan que el *Carcaga* tarragoni deia que si en Lerroux perd les eleccions es per culpa de la *maldita Solidaritat*.

Home, això ho saben hasta els nois.

Solts y noves

Al objecte de donar cabuda als acorts pressos en el Congrés de Joventuts Republicanes celebrat a Barcelona, deixarem de contestar la ignocent correspondencia del gran literat falsetà en V. Estrem, insertada en les columnes de *Catalunya Nova*, corresponent al 19 del mes passat.

El primer que sens ocorrègué al llegir aquell *cien pies* falsetà, fou preguntar a *Catalunya Nova* si's feia solidari dels *extrem... ats a zábuptes* de que està plagat l'esmentat escrit; però, afortunadament, avans de deixar el periòdic de les mans, veigerem ab satisfacció que en lo mateix nombre's publicava la més acabada desautorització a les afirmacions que fa en la susdita correspondencia aquell literat de cap de marge: Y si com a prova basta un botó, allà va:

Diu el gran sabi Extrem:

«Que l'aludit diputat (referintse a Nougués) es antisolidari, es evident pera tot hom que sab que es lo diputat dels antisolidaris de Reus...»

Y'l mateix periòdic en la darrera columna de la tercera plana del mateix nombrá en que publica lo transcript, hi lleigim:

«Dilluns passat se reuniren en el domicili del Sr. Vallés y Ribot els *senadors y diputats de Solidaritat Catalana*. Hi assistiren els Srs. Vallés y Ribot, Rodés, Miró, Llari,

Garriga y Masó, Torras Sampol, Salvatella, Carner, E. Jover, Solferino, Alier, Bordas, Macià, Gomar, Ventosa, Cambó, Junoy, Hurtado, Moles, NOUGUÉS, Bertrán y Músitu, marquès de Camps, Calvat, E. Bertrand, Maríal, Corominas y Puig y Cadafalc y estaven representats: Caballé, Mayner, Suñol, Soler y Marc, Raventós, Bius y Torros, Zulueta, Girona, Pi y Arsuaga, marqués d'Alella y Rusiñol.»

«Que's hi sembla?

En el transcript solt s'hi conté la millor contestació a tots els ex-abuptes falsetans.

Per manca d'espai deixarem de consignar en nostre passat nombre l'estada en aquesta ciutat del diputat federal per aquesta circumscripció En Julià Nougués, qui en el Centre Federal donà compte de la seva gestió en el parlament espanyol.

Cap dels presents tingué res que objectar a les explicacions donades per nostre estimat corregional, lo qual prova que la seva tasca es del agrado del partit.

També digué que la llei de reforma de Administració local, si bé te algunes coses dolentes en té moltes de bones y que per això ell no volgué juntarse als obstrucciónistes perque se pot combatir lo dolent sense necessitat de abondonar lo bò.

Sapigut el parer de LA SENYERA en aquest assumpte res mes tenim que afegir, donant la benvinguda al nostre diputat.

Ab motiu de la festa del primer de Maig els alumnes de la Escola Lànica seguint costum d'altres anys també feren festa.

Nosaltres ho celebrem perquè aixís aprendràn a dignificar la Festa del Treball.

La minoria federal del Congrés ha realisat, a San Feliu de Guixols, un acte verament hermós al acudir al descobriment de les lāpides destinades a perpetuar la memòria dels eminents patricis catalans En Jacinto Verdaguer, Pi y Margall y Caimó.

Tots sis diputats pronunciaren eloquents discursos, enaltint el mérit dels patricis honorats ab aquell acte, que foren molt aplaudits.

Rebin ells y el poble de San Feliu, la nostra més ferma encaixada d'amics.

El poble que honra als seus morts se honra a si mateix.

El dia primer de Maig els obrers d'imprenta el celebraren ab una «Gira campestre».

La vaga ha sigut bastant general.

La conferència donada'l darrer diumenge en la «Unió Democrática Nacionalista» pel nostre bon amic En Francesc Nel·lo, parlant de la «Voluntat de Catalunya», resultà un acte lluit de debò, tant pels conceptes exposats molt acertadament y tractats ab un criteri molt just, com per la distingida concorrença que acudi a escoltar al jove conferenciant, qui, a l'acabar sa tasca, sigué molt aplaudit y felicitat per tots els oients.

Pera ahir nit, estava anunciada en la mateixa entitat un'altra conferència a càrrec del profund pensador Dr. En Diego Ruiz, el qui desarrollarà'l següent tema: «La joventut y l'entusiasme de l'acció social». Aquest acte, del que'ns ocuparém en el vinent nombre, estava organiat pel Grup Futurista.

Avui, primer diumenge de Maig, se celebrarà a Barcelona la culta y gaia festa dels Jocs Florals, que resultarà de gran importància per commemorarse'l cinquantenari de l'institució de aquella festa.

Es públic que ha guanyat la flor natural el poeta En Josep M. Guasch, l'englantina l'Apeles Mestres y la viola En Joan Alcover. També han guanyat altres premis En

Gabriel Alomar y En Josep M. Folch y Torres.

Per notices hasta nossaltres arrivades, podem dir avui a nostres llegidors que's un fet que un aristocrata espanyol, ha inventat una màquina, que per lo que's diu, es una màquina revolucionaria, que trastorna tot un ram de la indústria d'un modo radical y complet. Ens referim a la màquina pera elaboració de olis inventada per el Marqués de Acapulco.

No perque es tracti de un aristocrata, que per lo vist es dels pocs que treballen, hem de callar nossaltres els nostres desitjos de aplaudirlo, tant menys en quant els rotatius, semble que sense tenir en compte que's tractave d'un individuu de la grei monàrquica han procurat evitar enrahar d'ell, ells sabrán perque; pero com nosaltres no veiem al noble sino al obrer humà que ha conseguit millorar algo, que ha posat uu gra d'arena en la gran obra de redimir la especie del treball brutal, aplaudim al obrer, al individuu que se esforça en ser útil als demés y a sí mateix. En quelcom ens hem de diferenciar d'aqueixa prempsa monàrquica.

Com per lo que sabém, y ens diuen, de aqueix aparato, es interessant son coneixement, pera molts de nostres lleixidors, els hi prometem en plasso breu una circumstancial descripció del mateix.

Se prega als socis de Joventut Federal acudeixin ab puntualitat a la Junta puig començará l'acte a l'hora anunciada en el avis que publicarem en altre lloc del present nombre.

Pel ministeri de Foment aviat se publicaran les següents R. O. que afecten a la nostra província:

Aprovant la liquidació feta per la Diputació de Tarragona en les Obres d'un camí veinal desde Alcolea del Pinar a Tarragona, a Fatarella, Vallcasa y estació de Vimbodi.

Disposable que l'enginyer quefe d'Obres públiques de Tarragona informi sobre'l projecte de llei presentat modificant la denominació y trassat de la carretera de Falset a Vilella Baixa y Gratallops.

Concedint a D. Frederic Magriñà, vei de Reus, autorisació pera construir tres espigons de defensa en una finca de la seva propietat llindant ab l'Ebre, a Tivisa.

Aprovant el pressupost de gastos pera l'estudi y modificació del projecte d'obres en la carretera de Castelló a Tarragona.

Ha ascendit a delinquent primer el nostre particular y volgut amic En Manuel Roca Barceló, delineant de la Quedatura d'Obres Públiques d'aquesta província.

Rebi ab tal motiu la nostra mes franca enhorabona.

La calor comença a fer de les seves y no sembla sino que estém al fort de la canícula.

S'hauré d'allograr de roba?

Per falta de espai deixém de publicar la nota de preus del servei especial que ha establir la Companyia ferroviaria de Madrid, Saragossa y Alicant, ab motiu de las festes del Centenari de la Independència que's celebraran a Madrid en el mes de Maig.

Aquesta nit a l'Ateneu de Tarragona, la agrupació Foment de la Sardana, ha organitzat una festa de sardanas a dos quarts de deu, baix el següent programa eczequat a piano y armonium pels professors Srs. Ricomà y Gols:

Anyarana..... Morera
Cercant l'amor..... Serra
Records de ma terra..... >

Ideal..... Serra
Nit de Sant Joan (estrena). Gols
La Senyera..... Rigau
Joguinejant..... Serra

A les cinc de la tarda també hi tindrà lloc un assaig de la mateixa ab entrada voluntaria.

Llibres y Revistes

El mes fort: La casa editora de la «B. P. del Avenç» es incansable; darrera d'un llibre bò en dona a la estampa un altre de millor.

El mes fort, que porta el nombre 78 de la esmentada Biblioteca, es una preciosísima comèdia en tres actes del ilustre escriptor En Josep Giacosa, traduïda a la nostra parla per l'eximi publicista català En Narcís Oller.

Res diré d'aquest perquè ademés de esser de casa te ja prou fonamentada la seva fama y semblaria, a algú, que tractém de afalagarlo.

En quant a l'obra den Giacosa, molt y molt bò es lo que podrà dirsen perque en ella hi batega la realitat de cosa viscuda, que tan be sab imprimir a totes les llurs produccions.

El mes fort es una lluita, en el si de la família, entre un pare que no té mes deu que el negoci, en el qual s'ha enriquit, y un fill que entre l'art y l'honoradesa inmaculada esmessa tots els instants de la seva vida. La ruptura o desenllás ve sense sortegades violentas, naturalment, pero irreversiblement també.

Felicitemos a tots—autor, traductor y editors—per aquest nou triomf.

Prosa florida: Volum 79 de la propia Biblioteca es una colecció d'impressions y notes intimes del nostre genial poeta y malaguanyat cantor de la *Atlàntida* Mossén Jacinto Verdaguer.

Sobre tot en aquella que porta per nom «El Gafarró» hi hem vist regalimar quelcom de la fel amarga que en el seu pelegrinatge per la terra hagué de beurer el mes gran dels mistics contemporanis.

Aquesta y *Perles del "Llibre d'Amic e d'Amat"* den Ramón Llull son dos brillants caiguts de la corona que ab ses mans inimitables teixí un dia el cantor de Catalunya.

Rendim un molt tribut d'admiració y respecte al sabi y al home.

CLÍNICA Y CONSULTORI

PER LES ENFERMETATS DE LA DONA
Vies urinaries, Cirurgia operatoria, parts electroterapia y análisis micro-químic d'orina y productes patològics

BAIX LA DIRECCIÓ DEL

Doctor Rabadá

Ex-intern de l'Hospital de la Santa Creu, ex-ajudant de la Polyclínica del Doctor Fargas y Metge de les Cases de Socors de Barcelona

Consulta: De 10 a 12 y de 5 a 7.—Pera obrers, de 7 y mitja a 8 y mitja nit.—Pera'ls pobres, franca, los dimecres, dimecres y dissaptes de 12 y mitja a 1 y mitja.

Rambla Castellar, 31, principal

Tipografia Tarraconense, Méndez Núñez, 5

LÍNIA REGULAR DE GRANS VAPORS
IBARRA Y COMPANYÍA Societat en comandita
SEVILLA

Pera Valencia, Alacant, Cartagena, Aguilas, Almeria, Málaga, Cádis, Sevilla, Bonanza, Huelva, (admetent càrrega pera Ayamonte y Isla Cristina), Vigo, Marín, Villagarcia, Carril, Corunya, Ferrol, Rivadeo, Gijón, Avilés, Santander, Bilbao, Pasajes, Sant Sebastiá, Bayona y Burdeus.

Servei ràpid eventual pera l' Nort d'Espanya, ab escala en els ports de Valencia, Alacant, Málaga, Cádis, Sevilla, Vigo, Corunya, Santander y Bilbau.

S'admet càrrega y passatger a preus reduts.

Sortirà d'aquests port el pròxim dijous el magnific vapor espanyol

Cabo Corona

de 2.500 tonelades, capità Isidoro Jáuregui. Admetent càrrega y passatgers pera 'ls esmentats ports.

Consignatari a Tarragona:

En MARIÁN PERES

CARNICERIA
DE
JOSEP RIBAS

Carn fresca de bou, moltó y anyell.
 Se serveixen tota classe d'encàrrecs y provisións.

Cosdel Bou, nom. 12.—TARRAGONA

PASTISSERÍA Y COLMAT
SARAH BERNHARTD

DE
 LLOUIS RIOLA

Gran laboratori de rebosteria y tota classe de pastells pera bodes, bateigs, etz.—Complet, assortit en capsets especials pera bombons.—Objectes de luxe, xampanyes vins y licors del pais y de l' extranger.

Sant Agustí, 19.—Tarragona

FÀBRICA DE BRAGUERS

Y DE

Aparells ortopédics (trencats)

Són molts els que venen braguers pero molt pocs els que n'sabén construir. Costa molt colocar un braguer, però mes encare saberlo construir, puig avans de cololarlo ba es indispensable saberlo construir perque sense la ciencia y práctica de construcció mal se pot adquirir la de colocació.

No us deixeu atraure per aqueixos aplicadors de braguers que desconeixent per complet l'ur construcció, anuncien la radical curació de les hernies o trencadures.

EL BRAGUER ARTICULADOR-REGULADOR sist. ma Montserrat, es el mes práctic y molern pera la retenció o curació de les hernies per cròniques y rebels que si guin.

Grans existencies de braguers petits de goma pera la radical curació de les hernies congénites o de l' infància y tot lo que s'refereix a Cirugia y Ortopedia.

Casa Montserrat, Unió, 34.—Tarragona

DISPONIBLE

BODEGA VINÍCOLA
DE
DALMAU Y NIN

Especialitat en vins de taula, País y generosos a preus mòdics. Únic dipòsit a Tarragona dels acreditats vins dels magatzems de Xerez Sanchez Romate, els quals s'expendrà a preus sumament econòmics.

SE SERVEIX A DOMICILI

Teléfon nom. 67.

3, S. Agustí, 3.—Tarragona

GRAN FÀBRICA DE CALSAT
PERA PÀRVULS
DE

CAVALLÉ Y MARQUÈS

CASA FUNDADA EN 1889

Afores de S. Francesc, 94.—TARRAGONA

PALLEJÁ FOTOGRAF
UNIÓ, 18

Casa fundada en 1863

Edifici construit exprofés pera fotografia

Reproduccions, ampliacions, postals, etz. y tota mena de treballs pels procediments moderns mes perfeccionats.

LA JOYA DEL CENTRO

DE
 JOSEP RIOLA
 22, Rambla de Castellar, 22.—TARRAGONA

Vins de taula, Priorats, Rancis y Generosos.—Oli pur de oliva.—Gran assortit d'ampolles de licors y aiguardents de superior qualitat a preus molt econòmics. Xampany desde 3 a 10 pessetes l' ampol·la.

SE SERVEIX A DOMICILI

AIGUES Y SALS DE MEDIANA DE ARAGÓN

Aigua mineral-natural purganta.—Preu de la ampol·la 1 pesseta. Sals naturals purgantes, depuratives, diuretiques, aperitives, laxantes, obtingudes per evaporació espontània de l'Aigua de Mediana de Aragón.—Preu del frasc 2 pessetes.

Capseta Ideal La mellor purga a l'alcans de tothom.—Cada capseta conté 25 grams de Sals Naturals, Purgantes de Mediana de Aragón; dòsis més que suficient pera una purga: Preu 25 céntims la capseta.

Sals Naturals perfumades al Thymol pera lociò y bany. Sulfatades-sòdiques, obtingudes per evaporació espontània de l'Aigua de Mediana de Aragón

Pots de 1/2 kilo, 3'50 pessetes; 1 kilo, 6 pessetes.

Barrils pera 3 banys, 12 ptes.; 5 banys, 15 ptes.; 7 banys, 18 ptes.

Toliette íntimo de les senyores. Irrigacions vaginals y rentats vulvars ab la solució de les Sals Thymolades, son lo mellor remey y més fícies desinfectant pera prevenir y curar les afeccions de l'aparell genital femení.

CAPSETA SALUS contenint 6 paquets pera 6 irrigacions, 1 pesseta.

Sals del Pilar pera preparar la més estomacial y econòmica Aigua de Taula. Sens rival en les afeccions del pайдor, fetge, ronyons y ventrell. Caja de 10 paquets pera 10 litres d'aigua: 1 pesseta.

Únic dipòsit en aquesta província: P. REDON, Plaça d'Olózaga, 10, entressol,

TARRAGONA